

Arrest

nr. 77 347 van 15 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DEMEERSSEMAN, loco advocaat S. MICHOLT, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 20 juli 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 22 juli 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 17 augustus 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 4 juli 2011.

1.3. Op 28 december 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in het al Shaheed Asmi al Mofti Ben Abeid Camp in Erbed (Jordanië), de Jordaanse nationaliteit te bezitten en van Palestijnse origine te zijn. U woonde hier met uw ouders, broer en vier zussen. Jullie zijn geregistreerd bij het UNRWA (United Nations Relief and Work Agency for Palestine Refugees in the Near East). Uw familie is strikt religieus.

Begin 2009 leerde u een meisje uit het Camp, H.(...) M.(...) a.(...)-Z.(...), kennen. Ze woonde een straat verder en was een vriendin van uw zussen. Ook zij kwam uit een zeer strikte en religieuze familie. U werd meteen verliefd op haar en via uw zussen kwam u in het bezit van haar gsm-nummer. Ongeveer een maand later ontmoetten jullie elkaar voor de eerste keer in het park naast het Camp. De eerste drie keer was uw zus hier nog bij aanwezig. U bracht uw vader in maart of april van het voornemen haar te willen huwen op de hoogte en hij was hiermee akkoord. Ook uw vriendin bracht in april haar familie hiervan op de hoogte, doch zij waren hier niet mee akkoord omdat u haar geen fatsoenlijk leven zou kunnen aanbieden. Dit kwam u te weten toen uw vader in maart de eerste keer haar hand ging vragen. U meende ergens te hebben opgevangen dat H.(...) aan een neef was beloofd. Enige tijd later vroeg uw vader weerom haar hand, doch stuitte andermaal op een weigering. Midden april probeerde hij het een derde keer, tevergeefs. Uw vriendin werd door haar familie gedwongen geen contact meer met u te hebben en ze mocht niet meer naar buiten. Ze slaagde er toch in een nieuwe gsm te kopen, de hare was immers afgenomen door haar ouders, en u te contacteren. Ze bracht u ervan op de hoogte dat jullie een 'speciale trouwceremonie' zouden houden: twee mensen zouden geld krijgen zodat ze zich voordeden als personen die als getuige op jullie huwelijksvoltrekking aanwezig waren geweest. Ze zouden de huwelijksakte, een formulier dat overal te koop was, ondertekenen waardoor jullie 'in de echt zouden zijn verbonden'. Via een vriend, M.(...), vond u twee personen in het Camp die bereid waren om dit tegen betaling te doen. Dit alles gebeurde in mei. In diezelfde maand had u met uw vriendin, die nog maagd was, in uw huis seksuele betrekkingen. Jullie hadden het plan opgevat dat uw vriendin zwanger moest worden zodat haar vader sowieso met een huwelijk zou moeten instemmen. Vijftien dagen later liet uw vriendin u weten dat ze effectief zwanger was. U was op dat moment bij uw grootouders. U belde uw vader, vroeg hem u daar te komen bezoeken en bracht hem van de zwangerschap op de hoogte. Uw vader werd razend en verweet u niet aan de consequenties te hebben gedacht. Uw vader verzamelde dan de notabelen van jullie familie en trok samen met hen naar de familie van H.(...). Ze beweerden dat u fout gehandeld had en probeerden een verzoening te bereiken waarop H.(...)'s familie uw vader begon te bedreigen en uw 'uitlevering' vroeg om u te kunnen doden. Het oudste lid van uw familie presenteerde dan 'de huwelijksakte' doch deze werd door de vader van H.(...) verscheurd. U werd daarop door uw vader gebeld en hij maande u aan onmiddellijk naar Amman te vertrekken. De volgende dag kwam H.(...)'s familie u thuis zoeken en schoot op het raam. U bleef tot 18 juli 2010 in Amman in een hotel. In deze periode bleef u binnen en had telefonisch contact met uw ouders die u aanraadden weg te blijven. Uw vader regelde uw vertrek en legde voor u contact met een smokkelaar. Uw vader had aan deze man uw eigen paspoort en identiteitskaart meegegeven, doch u reisde met een vals paspoort, weliswaar op uw naam en met uw foto. Uw echte paspoort bleef tijdens de reis in het bezit van de smokkelaar, uw identiteitskaart had u voor aanvang van de reis teruggekregen en bewaarde u in een geheime plaats in uw valies. Op 22 juli 2010 vroeg u hier asiel aan. U hebt geen contact meer opgenomen met uw vriendin en weet bijgevolg ook niet wat er met haar intussen is gebeurd.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal (cgvs) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Zo kunnen er vooreerst ernstige bedenkingen worden gemaakt bij uw reisweg. U stelt in Amman kennis te hebben gemaakt met de passeur die door uw vader was gecontacteerd. Uw vader had aan hem uw paspoort en identiteitskaart meegegeven. Uw identiteitskaart werd door de passeur op een geheime plek in uw valies verstopt, uw paspoort hield hij zelf op zak. Dit was naar uw zeggen voor het geval er een noodsituatie zou optreden. U reisde immers met een vals paspoort. U stelt dat dit paspoort uw eigen naam en foto bevatte, doch een andere geboortedatum, maar beaamt nogmaals expliciet dat dit een vals paspoort was. De nationaliteit gevoerd op dit document was u onbekend (cgvs p.2). U gevraagd wat u bedoelde met een noodsituatie, stelt dat 'als u zou opgepakt worden u misschien uw echte paspoort zou kunnen gebruiken'. U gevraagd wat u precies hiermee bedoelde, stelt dat uw echte paspoort in het bezit was van de smokkelaar en u reisde met het valse document en dat als u opgepakt

zou worden, u het valse paspoort had en de smokkelaar uw echte paspoort. U nogmaals gevraagd wat hiervan de zin is, stelt dat uw vader het zo geregeld had. U gewezen op het risico van te reizen met twee paspoorten met daarop uw foto, stelt dat het doel was dat de smokkelaar uw paspoort in zijn bezit had. Erop gewezen dat dit geen antwoord is op de aan u gestelde vraag, stelt dat 'jullie niet samen liepen, dat hij achter u liep en als hij zou opgepakt worden het risico voor hem was' (cgvs p.2). Deze door u afgelegde verklaren ontberen elke logica. Het is totaal niet geloofwaardig dat een smokkelaar het risico zou nemen een 'klant' te vergezellen terwijl beiden reizen met een paspoort in hun bezit met daarop uw foto daar er toch van kan worden uitgegaan dat deze passeur zich maar al te zeer bewust moet zijn geweest van de risico's hieraan verbonden zo bij een eventuele fouillering deze documenten aan het licht zouden komen. Dat u dan ook nog eens beweert dat de passeur uw identiteitskaart tijdens de reis op een geheime plek in uw koffer zou hebben verborgen, daaraan kan, en zo hoeft geen betoog, al helemaal geen geloof worden gehecht (cgvs p.2). Deze appreciatie wordt nog onderstreept door de vaststelling dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde met uw eigen paspoort te hebben gereisd en u dan ook nog eens stelde uw identiteitskaart in Jordanië te hebben achtergelaten (zie Verklaring vragen 21 en 33). U op deze laatste discrepantie gewezen, stelt dat u dit document op dat ogenblik wel degelijk mee had, doch dat u het niet wilde afgeven omdat u nog op andere documenten zou hebben gewacht. U gevraagd waarom u dan op zijn minst niet had vermeld het document te hebben gehad, kunt slechts stellen het niet te weten (cgvs p.2). Daarenboven zou u wel degelijk hebben verteld met een vals paspoort te zijn gereisd, en uw echte paspoort mee te hebben gehad (cgvs p.2). Ook deze vaststellingen komt uw geloofwaardigheid allerminst ten goede. Wat evenmin kan overtuigen is uw verklaring op het cgvs in Amman het vliegtuig te hebben genomen en via een transit op een u onbekende plek naar België te zijn gekomen. Ook de luchtvaartmaatschappijen waarmee u de trajecten aflegde, zouden u onbekend zijn (cgvs p.2). Ten overstaan van DVZ had u verklaard vanuit Amman met een rechtstreekse vlucht van Air Alia naar Brussel te zijn gevlogen (Verklaring vraag 34). U hierop gewezen komt niet verder dan te ontkennen iets dergelijks ten overstaan van DVZ te hebben gezegd. Uit bovenstaande observaties blijkt dat er totaal geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde reisweg en u de Belgische autoriteiten met opzet om de tuin probeert te leiden. Het is totaal niet duidelijk wanneer, hoe en via welk traject u Jordanië hebt verlaten en in België bent aangekomen. Een dergelijke vaststelling ondermijnt ook uw algemene geloofwaardigheid. Dat er iets schort met de geloofwaardigheid van uw asielmotieven blijkt ook uit volgende vaststellingen. Zo stelt u begin 2009 verliefd te zijn geworden op H.(...), een meisje uit Camp. Toen haar ouders het niet eens waren met jullie huwelijksplannen zou H.(...) u voorgesteld hebben zwanger te worden zodat haar vader niet anders zou kunnen dan zijn toestemming geven. Vooreerst kan het al totaal niet overtuigen dat een meisje dat nog maagd was en uit een strikt religieuze familie zou stammen zo ver zou gaan om met u naar bed te gaan en zich te laten ontmaagden om zo de toestemming van haar vader te krijgen met u te huwen. Zoals algemeen is geweten is de eerbaarheid van een dergelijk meisje het hoogste goed en gezien ze is opgegroeid in een dergelijke traditie kan er van uitgegaan worden dat H.(...) zich maar al te zeer bewust moet zijn geweest van de schande die ze op deze manier over haar familie zou brengen en van de risico's die jullie zouden lopen zo dit gedrag aan het licht zou komen, te meer u dan ook nog eens aangeeft te hebben gehoord dat ze voorbestemd was om met haar neef te huwen (cgvs p.3-4). Dat jullie dan ook nog eens met elkaar naar bed zouden zijn geweest in uw huis kan al evenmin overtuigen (cgvs p.5). U hiernaar gepeild verklaarde dat er niemand thuis was daar er iets te doen was bij uw grootouders en dit zou tot de ochtend duren (cgvs p.5). Uw verklaring kan niet overtuigen daar u toch niet kon uitsluiten dat er iemand uit uw familie onverhoeds zou terugkeren. Uw eerdere verklaring dat uw ouders het wel eens waren met een huwelijk doet hieraan evenmin afbreuk daar de eer van de familie betroffen was en u aangeeft dat ook u uit een strikt religieuze familie komt waarin de islam op de eerste plaats komt en waardoor het geen betoog behoeft dat ook uw ouders een dergelijke handelswijze totaal niet zouden goedkeuren (cgvs p.3-4). U gevraagd wie het plan had opgevat zwanger te worden stelt 'wij beiden' (cgvs p.5). U gevraagd of jullie niet bang waren in deze opzet wel eens niet te zullen slagen daar jullie beiden uit strikt religieuze families kwamen, komt dan op uw verklaringen terug en stelt niet over de consequenties te hebben nagedacht, jullie waren verliefd (cgvs p.5). U erop gewezen dat dit niet kan overtuigen daar uw vader al drie keer haar hand had gevraagd en jullie toch over de zaak moesten hebben nagedacht, stelt dat jullie dachten niets verkeerd te hebben gedaan. U gevraagd wat u hiermee bedoelt, stelt dat toen H.(...) kwam, jullie elkaar gewoon omhelsden en nadien hadden jullie allebei 'het bewustzijn verloren' (cgvs p.5). U gewezen op het feit dat u eerst duidelijk aangaf dat het opzet was om zwanger te worden om dan vervolgens te stellen dat het zomaar gebeurde, geeft dan maar weer aan dat het wel degelijk de bedoeling was zwanger te worden (cgvs p.5). U dan vervolgens gevraagd hoe H.(...) erin was geslaagd naar uw huis te komen daar u eerder duidelijk te verstaan had gegeven dat ze na de drie huwelijksaanzoeken niet meer buiten mocht komen (cgvs p.4), geeft het weinig overtuigende antwoord dat haar ouders naar een feest waren en H.(...) gewoon naar buiten is gegaan (cgvs p.5). Andermaal

kunnen uw verklaringen niet overtuigen daar het totaal niet geloofwaardig is dat de ouders van H.(...), gezien de door u geschilderde gang van zaken, haar gewoon thuis zouden hebben achtergelaten, te meer de reden dat ze niet buiten mocht nu net was dat ze geen contact meer met u mocht hebben (cgvs p.4).

Ook kunnen uw verklaringen met betrekking tot het bekomen van de valse huwelijksakte bezwaarlijk overtuigend genoemd worden. Zo stelt u voor het opstellen van deze akte nood te hebben gehad aan twee 'valse getuigen'. Deze personen zouden geld gekregen hebben om hun handtekening te plaatsen onder dit document waarin ze zich met jullie huwelijk akkoord verklaarden (cgvs p.4-5). U gevraagd of u twee personen hiertoe bereid had gevonden, geeft aan dat dit effectief het geval was: het ging om ene B.(...) en ene H.(...), beiden uit het Camp, de volledige namen kende u niet. Uw vriend M.(...) zou deze personen voor u gevonden hebben (cgvs p.5). Dan stelt u dat B.(...) en H.(...) de valse namen waren die onder de akte zouden worden gezet, hun echte namen kende u niet. U zou hiervoor zo'n 250 euro betaald hebben (cgvs p.5). U gevraagd waarom, gezien het hier gewoon valse namen betrof, u of een vriend niet zelf met een fictieve naam het document zouden hebben kunnen ondertekenen, geeft te verstaan dat dit effectief een mogelijkheid was maar dat uw vriend M.(...) had voorgesteld het zo aan te pakken. U erop gewezen dat het niet geloofwaardig is dat u zoveel geld zou betalen voor iets wat totaal niet nodig is, komt niet verder dan te stellen dat mensen dat zo, via een dergelijk document, regelen. U er andermaal op gewezen dat dit niet kan overtuigen, stelt dat het ging om een echte akte en dat er personen zijn die werkelijk B.(...) en H.(...) heten (cgvs p.5). U gevraagd of u bij deze verklaringen blijft, bevestigt dit (cgvs p.5). Weerom kan deze door u geschilderde gang van zaken niet overtuigen daar er geen enkele valabele reden is waarom u of een vriend niet zelf met fictieve namen deze akte zouden kunnen ondertekenen.

U gevraagd of u na het hele gebeuren nog contact heeft opgenomen met uw vriendin, ontkent zulks in alle toonaarden. U zou te bang zijn geweest (cgvs p.6). U erop gewezen dat dit gezien de precaire situatie van uw vriendin totaal niet acceptabel is, stelt dat u haar gewoon niet kan bellen daar ze tijdens het gesprek wel eens door haar broer zou kunnen worden betrappt (cgvs p.6). Dit is op zijn minst een zeer opmerkelijke uitspraak daar u bij aanvang van het gehoor duidelijk te verstaan had gegeven dat H.(...) enig kind was (cgvs p.4). U hier dan ook op gewezen, meende dat er toen gevraagd werd of ze zussen had (cgvs p.6). Gezien u voorheen uitdrukkelijk de vraag gesteld werd of H.(...) broers of zussen had, een vraag waarover geen misverstand kan zijn ontstaan, en u zeer expliciet antwoordde dat dit niet het geval was, ondermijnt een dergelijke discrepantie op niet geringe wijze uw geloofwaardigheid. Deze appreciatie wordt nog onderstreept door uw verklaring ook vanuit België geen poging te hebben gedaan uw vriendin te contacteren. U gevraagd of u niet via uw moeder, met wie u wel contact hebt, informatie omtrent haar welzijn zou kunnen vergaren, stelt dat uw moeder niet buitenkomt, ze het eigenlijk niet wil weten, u hier in België een nieuw leven wil opbouwen en uw vriendin eigenlijk de oorzaak is van het waarom u nu hier bent (cgvs p.3, 6). Het behoeft andermaal geen betoog dat mocht er enig geloof aan uw motieven kunnen worden gehecht, u alles in het werk zou stellen om nieuws omtrent de situatie van uw vriendin te vergaren.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan er totaal geen geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgenden documenten neer: twee documenten van het UNRWA, geboorteakte en identiteitskaart. Deze documenten hebben betrekking op uw identiteit, een gegeven dat hier niet ter discussie staat. Een brief opgesteld door de mukhtar waarin deze uw problemen bevestigt. Deze brief vermag niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen daar een dergelijk document enkel waarde heeft ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat in uw geval duidelijk niet zo blijkt te zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, past verzoeker de verschillende elementen uit de definitie van het begrip 'vluchteling' toe op zijn eigen situatie, waarbij hij een summierere poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) het totaal niet duidelijk is wanneer, hoe en via welk traject hij Jordanië heeft verlaten en in België is aangekomen en dan ook totaal geen geloof kan worden gehecht aan de door hem beweerde reisweg, (ii) het totaal niet kan overtuigen dat een meisje dat nog maagd was en uit een strikt religieuze familie zou stammen zo ver zou gaan om met hem naar bed te gaan en zich te laten ontmaagden om zo de toestemming van haar vader te krijgen om te huwen aangezien ervan kan worden uitgegaan dat zij zich maar al te zeer bewust moet zijn geweest van de schande die ze op deze manier over haar familie zou brengen en van de risico's die zij en verzoeker zouden lopen zo dit gedrag aan het licht zou komen, temeer zij voorbestemd was om met haar neef te huwen en het al evenmin kan overtuigen dat zij met elkaar naar bed zouden zijn geweest in verzoekers huis, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (iii) ook zijn verklaringen met betrekking tot het bekomen van de valse huwelijksakte bezwaarlijk overtuigend kunnen genoemd worden, zoals omstandig wordt uiteengezet, (iv) het gezien de precaire situatie van zijn vriendin totaal niet acceptabel is dat hij na het hele gebeuren geen contact meer met haar zou hebben opgenomen en hij ook vanuit België geen poging heeft gedaan om zijn vriendin te contacteren, terwijl kan worden verwacht dat hij alles in het werk zou stellen om nieuws omtrent de situatie van zijn vriendin te vergaren mocht er enig geloof aan zijn motieven kunnen worden gehecht en (v) de brief opgesteld door de mukhtar niet vermag bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen daar een dergelijk document enkel waarde heeft ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, was in casu duidelijk niet zo blijkt te zijn, en de overige door hem neergelegde documenten slechts betrekking hebben op zijn identiteit, gegeven welk niet ter discussie staat.

2.3. Verzoeker geeft in voorliggend verzoekschrift toe ten overstaan van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te hebben gelogen over zijn reisweg en hij bevestigt dat zijn verklaringen zoals hij deze geeft afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, namelijk dat hij met zijn eigen paspoort heeft gereisd, correct zijn. De argumentatie in het verzoekschrift dat hij het verkeerde advies van vrienden heeft gevolgd, die hem hadden 'gewaarschuwd' dat hij onmiddellijk zou worden gerepatriëerd indien hij zou verklaren dat hij met zijn eigen paspoort had gereisd, kan niet worden aanvaard als geldige reden voor het afleggen van leugenachtige verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker draagt immers zelf de verantwoordelijkheid voor de verklaringen die hij aflegt. De uitleg in het verzoekschrift biedt overigens niet de minste verklaring voor de overige door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen gedane vaststellingen, op grond waarvan werd besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker beweerde reisweg, met name dat hij tevens tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent het feit of hij tijdens zijn reis naar België al dan niet in het bezit was van zijn identiteitskaart, het evenmin kan overtuigen dat hij ten overstaan van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde in Amman het vliegtuig te hebben genomen en via een transit op een hem onbekende plek naar België te zijn gekomen en ook de luchtvaartmaatschappijen waarmee hij de trajecten aflegde hem onbekend zijn en hij in dit verband overigens ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard vanuit Amman met een rechtstreekse vlucht van Air Alia naar Brussel te zijn gevlogen. Deze vaststellingen, die op generlei wijze worden verklaard of weerlegd, blijven onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.4.1. Voor het overige blijkt uit het verzoekschrift weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing doch de Raad stelt vast dat hij geen ernstige poging onderneemt om deze motieven ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten en elementen in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het uiten van blote beweringen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het vasthouden aan één versie van tegenstrijdige verklaringen, hetgeen bezwaarlijk een ernstig verweer kan worden genoemd en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch zijn voorgehouden vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.4.2. In zoverre verzoeker betoogt dat hij en H. verliefd waren op elkaar en zij daardoor geen rekening hielden met hun religie en de consequenties van hun daden, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker louter zijn eerder afgelegde verklaringen herhaalt. Zoals correct wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, werd verzoeker er tijdens het gehoor reeds op gewezen dat dergelijke verklaringen niet kunnen overtuigen aangezien zijn vader al drie keer de hand van H. had gevraagd en verzoeker en zijn vriendin toch over de zaak moesten hebben nagedacht, waarop verzoeker opnieuw incoherente en allesbehalve overtuigende verklaringen aflegde: *"U gevraagd wie het plan had opgevat*

zwanger te worden stelt 'wij beiden' (cgvs p.5). U gevraagd of jullie niet bang waren in deze opzet wel eens niet te zullen slagen daar jullie beiden uit strikt religieuze families kwamen, komt dan op uw verklaringen terug en stelt niet over de consequenties te hebben nagedacht, jullie waren verliefd (cgvs p.5). U erop gewezen dat dit niet kan overtuigen daar uw vader al drie keer haar hand had gevraagd en jullie toch over de zaak moesten hebben nagedacht, stelt dat jullie dachten niets verkeerd te hebben gedaan. U gevraagd wat u hiermee bedoelt, stelt dat toen H.(...) kwam, jullie elkaar gewoon omhelsden en nadien hadden jullie allebei 'het bewustzijn verloren' (cgvs p.5). U gewezen op het feit dat u eerst duidelijk aangaf dat het opzet was om zwanger te worden om dan vervolgens te stellen dat het zomaar gebeurde, geeft dan maar weer aan dat het wel degelijk de bedoeling was zwanger te worden (cgvs p.5). U dan vervolgens gevraagd hoe H.(...) erin was geslaagd naar uw huis te komen daar u eerder duidelijk te verstaan had gegeven dat ze na de drie huwelijksaanzoeken niet meer buiten mocht komen (cgvs p.4), geeft het weinig overtuigende antwoord dat haar ouders naar een feest waren en H.(...) gewoon naar buiten is gegaan (cgvs p.5). Andermaal kunnen uw verklaringen niet overtuigen daar het totaal niet geloofwaardig is dat de ouders van H.(...), gezien de door u geschilderde gang van zaken, haar gewoon thuis zouden hebben achtergelaten, te meer de reden dat ze niet buiten mocht nu net was dat ze geen contact meer met u mocht hebben (cgvs p.4)."

2.4.3. Ter weerlegging van de motivering aangaande de wijze waarop hij de valse huwelijksakte heeft bekomen, volhardt verzoeker in één versie van zijn verklaringen hieromtrent, namelijk dat twee vrienden van hem, B. en H., tegen betaling zijn opgetreden als getuigen, wat niet in het minst kan volstaan om de in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties en ongeloofwaardige verklaringen te weerleggen of ontkrachten.

2.4.4. Voorts volhardt verzoeker in zijn bewering dat het voor hem onmogelijk is om informatie omtrent de huidige situatie van H. te bekomen. Hij stelt dat hij geen telefonisch contact durft op te nemen uit angst hiermee meer kwaad dan goed te berokkenen. Immers, indien H. tijdens het telefoongesprek zou betrappt worden door een familielid, dan zou dit contact voor de situatie van H. slechts olie op het vuur zijn, aldus verzoeker. Ook via zijn moeder kan hij geen informatie bekomen over het welzijn van H.. Zij heeft immers geen informatie over H. en zij durft deze ook niet in te winnen.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker opnieuw hervalt in het herhalen van zijn eerdere verklaringen, wat niet afdoende is om de concrete motivering van de bestreden beslissing in dit verband te weerleggen. In navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is de Raad van oordeel dat verzoekers gebrek aan initiatief om nieuws te vergaren over zijn vriendin, de door hem geschetste vrees in ernstige mate relativeert. Zoals terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing kan redelijkerwijs van verzoeker worden verwacht dat hij, gelet op de preciaire situatie waarin zijn vriendin zich bevindt, alles in het werk zou stellen om nieuws omtrent haar situatie te vergaren. De vaststelling dat hij zelfs na zijn aankomst in België niet de minste poging heeft ondernomen om zich te informeren omtrent het lot van zijn vriendin, die bovendien zwanger zou zijn van zijn kind, getuigt van een manifest gebrek aan interesse, hetgeen de ernst van zijn voorgehouden vrees voor vervolging ondermijnt en finaal afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. De uitleg dat hij noch zijn familie contact durft op te nemen uit vrees daardoor de situatie van H. te verergeren, kan de Raad geenszins overtuigen.

2.4.5. Wat betreft de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen omtrent het gegeven of H. broers/zussen heeft dan wel enig kind is, blijft verzoeker erbij dat hem tijdens het gehoor werd gevraagd of H. zussen heeft. Dit is niet het geval doch zij heeft wel twee broers. Verzoeker volhardt dan ook in zijn eerdere bewering dat de beweerde tegenstrijdigheid berust op een misverstand.

Verzoekers stelling vindt op generlei wijze steun in het administratief dossier. Immers, de Raad leest in het gehoorverslag: "CG: Heeft ze broers en zussen? AZ: Neen, ze is enig kind. (...) AZ: Ja inderdaad, ik kan haar niet bellen, stel dat ze tijdens gesprek zal betrappt worden door haar broer. Hij heet A.(...). CG: Hoe oud is hij? AZ: Ik weet niet precies, ongeveer 35 jaar. CG: U zei teveoren in het gehoor geen broers of zussen! AZ: Ik dacht dat het ging om zussen. CG: U zei duidelijk geen broers en zussen. AZ zwijgt" (administratief dossier, stuk 4, p. 4. en p. 6). De Raad stelt vast dat zowel de vraagstelling als verzoekers antwoorden duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zijn zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat in hoofde van verzoeker een misverstand zou zijn ontstaan. Dat verzoeker dermate flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent het gegeven of H. broers/zussen heeft dan wel enig kind is, zet zijn algehele geloofwaardigheid verder op de helling.

2.5. In voorliggend verzoekschrift wordt niet het minste verweer wordt gevoerd tegen de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door verzoeker in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten. De Raad neemt dan ook om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

2.6. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.7. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.9. Waar verzoeker in fine vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS